

ДИРЕКТИВА 10/2010 ЕВРОПСКОГ ПАРЛАМЕНТА И САВЕТА
Од 14.априла 2010.године
О енергетскох ефикасности објеката

Члан 1

Предмети интересовања-појмови

1. Ова Директива наглашава важност побољшања енергетских перформанси (прим. у или енергетске ефикасности) објеката у Унији, узимајући у обзир спољне климатске и локалне утицаје, као и захтеве унутрашње климе и исплативости.

2. Ова Директива износи предлоге и препоруке:

а) оквирну методологију за израчунавање *интегрисаних енергетских перформанси* објеката и функционалних целина објеката,

б) примену минималних захтева енергетске ефикасности за нове објекте и нове функционалне целине објеката,

ц) примену минималних захтева енергетске ефикасности за:

 I) постојеће објекте, функционалне целине објеката и елемената објеката који се реновирају,

 II) елемената објеката који чине омотач зграде и који имају значајан утицај на енергетску ефикасност када се поправљају или мењају, и

 III) технички системи у згради кад се уграђују, мењају или побољшавају,

д) национални план за повећање броја објеката са нула емисијом CO₂ (nearly zero-energy buildings),

е) енергетско сертификавање зграда и функционалних целина зграда,

ф) редовне прегледе система грејања и климатизације у зградама, и

г) независан систем контроле сертификата енергетске ефикасности и извештаје о контроли.

3. Захтеви изложени у овој Директиви су минимални и не спречавају ниједну Државу Чланицу, да спроводи и уводи строжија мерила. Таква мерила су у сагласности са Споразумомом.

Члан 2

Појмови

1. "зграда" је конструкција под кровом, са зидовима, у којој кристимо енергију да одржавамо *услове унутрашње климатизације*,

2. "зграде са нула потрошњом енергије" су зграде са веома високом ефикасношћу, као што је одређено у Анексу I. Не троши уопште, односно трочи веома малу количину енергије, и то у највећој мери обновљиве изворе енергије, укључујући и обновљиве изворе енергије који се производе на лицу места или у близини,

3. "*технички системи зграде*" подразумевају техничку опрему за грејање, хлађење, вентилисање, топлу воду, осветљење или њихову комбинацију, зграде или функционалне јединице зграде,

4. "енергетска ефикасност зграде" подразумева израчунату или измерену количину енергије која је потребна да омогући предвиђену употребу зграде, која укључује комбиновану енергију кориштену за загревање, хлађење, вентилисање, загревање воде и осветљење,

5. "примарна енергија" подразумева енергију из обновљивих и необновљивих извора која није прошла кроз прераду или процес трансформације,

6. "енергија из обновљивих извора енергије" подразумева енергију из обновљивих, нефосилних извора, првенствено ветар, енергију сунца, аеротоплотну, геотермалну, хидротермалну и енергију океана, енергију воде, биомасе, земног гаса, биогасови и....

7. "омотач зграде" подразумева *здружене* елементе зграде који одвајају унутрашњост објекта од спољашње околине,

8. "функционална јединица зграде" подразумева део, спрат, или стан у згради, која је пројектована или преуређена да се користи засебно,

9. "*темељна реконструкција*" подразумева реконструкцију објекта где:

а) укупан трошак реновирања омотача зграде или техничког система зграде, износи више од 25 % вредности зграде, изузимајући вредност земљишта на ком се зграда налази, или

б) више од 25% површине омотача зграде бива реконструисано;
Држава Чланица може изабрати или опцију а) или б).

11. "Европски стандард" подразумева стандард прихваћен од Европске Комисије за стандардизацију, Европског Комитета за електротехничку стандардизацију или Европског Института за телекомуникационе стандарде и који су стављени на јавни увид,

12. "сертификат енергетске ефикасности" подразумева сертификат који признаје Држава Чланица или.., који представља енергетску ефикасност зграде или функц. дела зграде, израчунату спрам методологије усвојене у складу са чланом 3,

13. "когенерисање" подразумева истовремену производњу у једном процесу и топлотне и електричне и/или механичке енергије,

14. "оптимизација трошкова" подразумева ниво енергетске ефикасности који доводи до најмањих трошкова *током предвиђеног економичног рока трајања*, где:

а) најнижи трошкови су одређени узимајући у обзир трошкове инвестиције везане за енергију, одржавање и трошкове функционисања (укључујући и трошкове и уштеде, категорију зграде, зараде од произведене енергије), са (неки економски термини).., и

б) предвиђени економични рок трајања је одређен од сваке Државе Чланице. Односи се на преостали предвиђени економични рок трајања зграде где захтеви енергетске ефикасности се постављају за зграду ко целину, или за елементе објекта.

Ниво оптималних трошкова лежи у распону (опет економски део).

15. "систем климатизације" подразумева комбинацију елемената који чине унутрашњи ваздушни процес, којим се темпратура контролише или спушта,

16. "котао" подразумева комбинацију котлао *и још нешто што сагорева*, пројектовано да предаје течностима топлоту произведену сагоревањем.

17. "effective rated output" (немам појма како да ово преведем) подразумева (за машинце),

18. "топлотна пумпа" је машина, уређај или инсталација која преноси топлоту из околине, као што је ваздух, вода или земља, зградама или *индустријским постројењима*, тако што (шта сте схватили из термодинамике јуче?) *преокреће природни ток топлоте тако да тече од ниже ка вишој температури. За двосмерне!* топлотне пумпе,

19. "етажно грејање", односно "етажно хлађење", подразумева дистрибуцију топлотне енергије у виду паре, топле воде или охлађених течности, од једног извора, кроз мрежу до многобројних зграда, за загревање или хлађење.

Члан 3

Усвајање методологије за израчунавање енергетске ефикасности објеката

Државе чланице ће примењивати методологију за израчунавање енергетске ефикасности зграда у складу са заједничким општим оквиром изложеним у Анексу 1

Ова методологија ће се утврђивати на националном или регионалном нивоу.

Члан 4

Утврђивање минималних захтева енергетске ефикасности

1. Државе чланице ће предузети све потребне мере да се обезбеде минимални захтеви у погледу енергетске ефикасности објеката или функционалних целина објеката са циљем постизања оптимизације трошкова. Енергетска ефикасност ће бити прорачуната у складу са методологијом која је наведена у Члану 3. Оптимизација трошкова ће бити прорачуната у оквиру компаративне методологије која је наведена у Члану 5.

Државе чланице ће предузети све потребне мере да се обезбеде минимални захтеви везано за елементе који чине део омотача објекта који има значајан утицај у погледу енергетске ефикасности, са циљем постизања оптимизације трошкова.

При утврђивању захтева, државе чланице могу да праве разлику између нових и постојећих зграда и различитих категорија зграда

Ови захтеви, морају узети у обзир опште унутрашње климатске услове, како би се избегли евентуални негативни ефекти, као што је неодговарајућа вентилација, као и локалне услове и намењену функцију и старост зграде.

Државе чланице неће бити у обавези да одреде минималне захтеве енергетске ефикасности тамо где је процењено да је то неисплативо у току економског животног рока трајања објекта.

Ревизија ових захтева вршиће се у редовним интервалима, који не смеју бити дужи од пет година и ако је потребно, они ће се ажурирати како би одражавали технички напредак у сектору зградарства.

2. Државе чланице могу да одлуче да не утврђују или не примењују захтеве наведене у ставу 1 за следеће категорије објеката

а) објекти који су званично заштићени као део означене средине или због њихове посебне архитектонске или историјеске вредности, где би испуњавање захтева неприхватљиво изменило њихов карактер или изглед

б) објекти који се користе као цркве и места за испољавање верских активности и осећања

ц) привремени објекти са планираним временом коришћења до две године, индустријски објекти, радионице и нестамбени пољопривредни објекти са малим енергетским потребама и не стамбени пољопривредни објекти који се користе у сектору који је обухваћен националним секторским споразумом о енергетској ефикасности,

д) стамбени објекти који су намењени за коришћење краће од четири месеца годишње или алтернативно за ограничено годишње време коришћења са очекиваном потрошњом енергије мањом од 25% онога што је био резултат сваке године

е) засебни објекти са укупном корисном подном површином мање од 50м²

Члан 5

Прорачун оптимизације трошкова минималне енергетске ефикасности

Комисија ће утврдити, свим средствима која су у складу са Члановима 23,24,и 25 до 30. јуна 2011. оквирну компаративну методологију за обрачун оптимизације трошкова за минимални ниво енергетске ефикасности објеката и функционалних целина објеката

Оквирна компаративна методологија ће бити усвојена у складу са Анексом 3 и треба да покаже разлику између нових и постојећих објеката и између различитих категорија објеката.

Државе чланице ће оптимизацију трошкова за минимални ниво енергетске ефикасности , прорачунати користећи оквирну компаративну методологију усвојену у складу са ставаом 1 и релевантним параметрима , као што су климатски услови и практични приступи енергетске инфраструктуре , упоређујући резултате ових прорачуна са минималном енергетском ефикасношћу , која је на снази

Државе чланице ће у извештај Комисији, укључити све улазне податке и претпоставке који су коришћени у прорачуну и резултате тих прорачуна. Извештај треба да садржи Енергетску Ефикасност Акционих планова приказаних у Члану 14, став 2 Директиве 2006/32/ЕЦ. Државе чланице ће достављати ове извештаје Комисији у регуларним интервалима, који неће бити дужи од пет година. Први извештај ће бити достављен до 30.јуна 2012.

Ако резултати поређења, која се врше у складу са ставом 2 , показују да су минимални захтеви енергетске ефикасности који су на снази значајно нижи од оптималног нивоа потрошње минималног захтева енергетске ефикасности,(тј. знатно мање штеде енергију у односу на трошкове оптималног нивоа) Државе чланице ову разлику оправдавају у писаној форми Комисији у извештају из става 2, са планом да се значајно смање разлике до следећег прегледа захтева енергетске ефикасности као што је наведено у Члану 4, став 1.

Комисија ће објавити извештај о напретку Држава чланица у постизању оптимизације трошкова за минималну енергетску ефикасност

Члан 6

Нови објекти

1.Државе чланице ће предузети све потребне мере којима се обезбеђује да нови објекти испуњавају минималне захтеве у погледу енергетске ефикасности који се наводе у Члану 4.

За нове објекте , Државе чланице ће обезбедити да се пре него што почне њихова изградња размотри и узме у обзир техничка, еколошка и економска оправданост алтернативних високо-ефикасних система , ако су доступни, као што су:

- децентрализовани системи за снабдевање енергијом на бази обновљивих извора енергије
- спрегнута производња топлоте и електричне енергије (когенерација)
- даљинско или централизовано грејање или хлађење, ако је расположиво, нарочито ако је засновано у целини или делимично на коришћењу енергије из обновљивих извора
- топлотне пумпе

2.Државе чланице ће обезбедити да анализе алтернативних система из параграфа 1 буду документоване и доступне за сертификацију.

3.Та анализа алтернативних система може да буде извршена за индивидуалне објекте, или за групе сличних објеката или за објекте са заједничком типологијом у истој области. Што се тиче колективног грејања и хлађења, анализа може бити извршена за све објекте у истој области , које су прикључене на један систем.

Члан 7

Постојећи објекти

У циљу побољшања енергетске ефикасности приликом сваке реконструкције постојећих објеката, дела објекта или омотача објекта, без обзира на корисну површину објекта, треба задовољити минимум захтева за енергетску ефикасност.

Члан 8

Технички системи у објектима

Државе чланице ће у циљу оптимизације коришћења енергије поставити захтеве за техничке системе грађења, а минимум захтева односиће се на:

- a) Систем за грејање
- b) Систем топле воде
- c) Систем за климатизацију
- d) Велики системи за вентилацију
- e) Комбинација система a) – d)

Члан 9

Зграде са приближно нула захтева за енергијом

“Zero-rating buildings” – зграде са веома високом енергетском ефикасношћу са скоро нула захтева за енергијом јер се скоро сва потребна енергија добија из нових извора у непосредној близини објекта.

Државе чланице би требало да обезбеде:

1. До 31-ог децембра 2020 све нове зграде да буду “zero-rating”
2. Након 31-ог децембра 2018 нове зграде у власништву локалне власти да буду “zero-rating”
3. Следећи примере локалне власти трансформација свих објеката требало би да иде у смеру “zero-rating” нивоа енергетске ефикасности.
4. Национални планови требало би да обухвате измедју осталог: дефинисање “zero-rating” објеката у складу са националним и регионалним условима, ближи циљ побољшања енергетске ефикасности нових објеката

до 2015 године, информације у вези са финансијским и другим мерама предузетим у вези два претходна параграфа. Комисија ће вредновати националне планове и након 31-ог децембра 2012 ће сваке три године издавати извештаје о прогресу.

Члан 10

Финансијски подстицаји и тржишне препреке

1.С обзиром на важност обезбеђивања финансијских и других средстава за увођење енергетске сертификације и преласка на „нулте“ зграде, Државе чланице би требале да предузму одговарајуће кораке у разматрању битних средстава у циљу државног интереса.

2.Државе чланице ће саставити, до 30.јуна 2011., списак постојећих и, ако је потребно, предложених мера укључујући и оне финансијске природе, поред оних мера које садржи ова директива а у складу са овом директивом.

Државе чланице ће обнављати овај списак сваке три године. Државе чланице достављају ове спискове Комисији која одлучује да их укључује у Акциони план за енергетску ефикасност, из члана 14 (2) Директиве 2006/32/ЕЦ

3.Комисија ће испитати ефикасност постојећих и предложених мера из става 2., као и све битне мере Уније, у циљу извршења ове Директиве. На основу тог прегледа и узимајући у обзир принцип субвенционости, Комисија може да даје савете или препоруке што се тиче одређених националних шема и координацију са Унијом и међународним финансијским институцијама. Комисија може укључити своја испитивања и могуће савете или препоруке у свом извештају о Националном плану о енергетској ефикасности, према члану 14(5) Директиве 2006/32/ЕЦ

4.Комисија ће по потреби помагати на захтев Држава чланица у успостављању националног или регионалног финансијског програма са циљем подизања енергетске ефикасности у зградама, посебно у постојећим зградама, тако што ће подстицати размењивање искустава између одговорних националних и регионалних власти или органа

5.У циљу побољшања финансирања извршења ове Директиве, узимајући у обзир субвенционост, Комисија ће по могућству до 2011., представити анализу а нарочито:

a) **the effectiveness, the appropriateness of the level, and the actual amount used, of structural funds and framework programmes** који су коришћени за повећање енергетске ефикасности у зградама, посебно у стамбеним зградама

б) ефикасност употребе средстава из Европске инвестиционе банке и других јавних финансијских институција

ц) координација Уније и националних средстава као и других облика подршке која могу бити подстицај за улагање у енергетску ефикасност и адекватност тих средстава за постизање циљева Уније

На основу те анализе, а у складу са вишегодишњим оквирима, Комисија може накнадно да достави предлоге у складу са средствима Уније према европском Парламенту и Савету.

6. Државе чланице ће узимати у обзир оптималан ниво трошкова за енергетско извођење при подстицању изградње или реновирања објекта

7. Одредбе ове Директиве не спречава Државе чланице да пружа подстицај за нове зграде, реновирање или грађевинске јединице које превазилазе оптималан ниво цена.

Члан 11

Сертификат енергетске ефикасности

1. Државе чланице ће утврдити неопходне мере за успостављање система енергетске сертификације зграда. Сертификат енергетске ефикасности треба да садржи енергетска својства зграде и референтне вредности као што су минималне енергетске вредности како би се омогућило власницима или станарима зграде или стамбених јединица да упореде и оцене њихову енергетску ефикасност

Сертификат енергетске ефикасности може да садржи додатне информације као што су годишња потрошња енергије за нестамбене објекте и проценат енергије из обновљивих извора у укупној потрошњи енергије

2. Сертификат енергетске ефикасности треба да садржи препоруке за оптимални ниво трошкова или исплативо побољшање енергетских перформанси зграда или стамбених јединица, **осим ако не постоји оправдана могућност за такав напредак у односу на енергетски ефикасне захтеве који су на снази**

3. Препоруке које су укључене у сертификат енергетске ефикасности:

(а) Мере које су повезане са великим реновирањем омотача зграде или техничких система зграде и

(б) Мере за индивидуалне стамбене јединице независно од великог реновирања омотача зграде или техничких система

4. Сертификат енергетске ефикасности треба да буде технички изводљив за одређену градњу и да може да пружи процену периода отплате преко економског животног циклуса

Сертификат енергетске ефикасности треба да садржи показатеље у којима ће власник или подстанар моћи да добију више информација, укључујући исплативост препоруке за енергетску ефикасност. Процена исплативости заснива се на скупу стандардних услова, као што су процена уштеде енергије, цене енергије и прогнозе прелиминарних трошкова. Поред тога, садржи податке о корацима које треба предузети за извршење ових препорука. Остале сличне информације, као што су енергетска ревизија или подстицаји финансијске или друге природе и могућност финансирања може бити предочена власнику или подстанару.

5. У складу са националним прописима, Државе чланице ће подстицати власти да преузму водећу улогу у области енергетске ефикасности зграда, између осталог преко препорука које се налазе у енергетским сертификатима за јавне зграде у оквиру свог рока важења

6. Сертификати за стамбене јединице може се заснивати на:

а) заједничкој сертификацији целе зграде за блокове са заједничким системом за грејање

б) на оцени неког другог репрезентативном стану у истом блоку

7. Сертификати за породичне куће може се заснивати на процени другог сличног, у енергетском смислу, објекта ако то потврди стручњак за енергетску ефикасност

8. Важност енергетског сертификата неће прелазити 10 година

9. Комисија ће до 2011, уз консултације са одговарајућим секторима, усвојити шему сертификата енергетске ефикасности Европске уније за нестамбене објекте. Та мера треба да буде усвојена у свему према саветодавном поступку из члана 26 (2). Државе чланице су подстакнуте да користе ову шему или да користе њен део прилагођавајући га националним околностима.

Члан 12

Издавање енергетских ефикасних сертификата

1. Државе чланице ће обезбедити да се енергетски ефикасни сертификат издаје за:

(а) зграда или делови зграде који су изграђени, за продају или закуп

(б) зграде где је укупна корисна површина око 500 м² јавне намене. На ... (*), овај праг од 500 м² биће смањена на 250 м².

2. Захтев за издавање уверења енергетски ефикасних не примењује где сертификат, издат у складу са Директивом 2002/91/ЕЦ или било које Директиве, за зграду или јединицу зграде је доступан и исправан. Државе чланице ће захтевати да се, када се зграда или део зграде, продају или издају, енергетски сертификат или копија мора се приказати потенцијалном новом станару или купцу и да се предају купцу, или новом станару.

3. Где је зграда продата или дата у закуп пре изградње, државе чланице могу захтевати од продавца да обезбеди процену својих будућих енергетских перформанси, као одступање од ставовите 1 и 2, у овом случају, енергетски пасош се издаје чим зграда буде изграђена.

4. Државе чланице ће захтевати да, када:

- Зграде имају енергетски карактеристични сертификат;
- Изграђена јединица у згради има енергетски пасош; и
- Изграђене јединице имају енергетски пасош

се нуди на продају или на изнајмљивање, енергетској ефикасности уверење енергетских перформанси зграде или јединице зграде, као што је то могуће, и наводи се у огласима у комерцијалним медијима.

5. Одредбе овог члана примењују се у складу са важећим националним прописима о заједничком власништву или заједничкој имовини.

6. Државе чланице могу искључити категорије објеката из члана 4 (2) од примене ставова 1, 2, 4 и 5 овог члана.

7. Могућим ефектима сертификата енергетских перформанси у огледу правног поступка, ако их има, биће одлучено у складу са националним прописима.

Члан 13.

Приказ сертификата енергетске ефикасност

1. Државе чланице ће предузети мере да се обезбеди да када укупна корисна површина прелази преко 500 м² објекта за који је издат сертификат о енергетској ефикасности у складу са чланом 12 (1) окупиран од стране власти и намењени јавности, сертификат енергетских перформанси мора бити на истакнутом месту јасно видљивим за јавност.

На ... (*), овај праг од 500 м² биће смањен на 250 м².

2. Државе чланице ће захтевати да тамо где је укупна корисна површина преко 500 м² објекта за који је издат сертификат о енергетској ефикасности у складу са чланом 12 (1) и који је јавне намене, сертификат о енергетској ефикасности мора се приказивати на истакнутом месту јасно видљивим за јавност.

Одредбе овог члана не укључују обавезу истицања препоруке укључене у сертификату за енергетске карактеристике.

Члан 14.

Инспекција система за грејања

1. Државе чланице ће утврдити неопходне мере да се успостави редовна инспекција за доступне делове система који се користе за грејање зграда, као што су топлотни генератори, системи контроле и циркулационе пумпе (а), са котловима чија је номинална снага грејање простора више од 20 кВ.

Инспекција обухвата процену ефикасности котла и величину котла са грејањем захтевима зграде.

Процена котла и његово димензионисање не мора да се понавља све док се не промени грејни систем, или што се тиче грејања промене захтева зграде у међувремену државе чланице могу смањити учесталост таквих инспекција или повећати их на одговарајући начин, у зависности од електронског надзора и система контроле.

2. Државе чланице могу подесити различите фреквенције инспекције у зависности од врсте и ефикасности номиналне снаге система за грејање.

3. Системи за грејање са котловима са производњом од више од 100кВ биће прегледане најмање сваке две године.

За гасне котлове, овај период се може продужити до четири године.

4. Као алтернатива ставовима 1, 2. и 3. државе чланице могу да одлуче да предузму мере како би се осигурало пружање савета корисницима у вези замене котлова, другим изменама система грејања и алтернативним решењима да се процени ефикасност и одговарајуће величине котла. Укупан утицај овог приступа ће бити еквивалентан оном који проистичу из одредби наведених у ставовима 1, 2. и 3..

Када државе чланице одлуче да примене мере наведене у првом подставу, могу да поднесу комисији извештај о еквивалентности тих мера наведене у ставовима 1, 2. и 3. овог члана најкасније до 30. јуна 2011. Државе чланице ће доставити извештаје Комисији сваке три године. Извештаји могу бити укључене у акционом плану за енергетску ефикасност из члана 14 (2) Директиве 2006/32/ЕЦ.

5. Након пријема националних извештаја државе чланице о примени опција као што је описано у параграфу 4, комисија може да затражи додатне конкретне информације у погледу захтева и еквивалентности мера наведених у том ставу. У том случају, држава чланица ће представити тражене информације или предложити амандмане у року од девет месеци.

Члан 15

Инспекција система за климатизацију

1. Државе Чланице треба да предузимају неопходне мере да установе редовну инспекцију свих доступних делова климатизационих система који имају ефективну излазну снагу већу од 12kW. Инспекција треба да укључи процену ефикасности климатизације као и димензионисања које ће бити упоређено са потребама зграде за хлађењем. Процена димензионисања не мора да се понавља ради све док се не изврше неке промене на систему климатизације или док не дође до промене потреба објекта за хлађењем.

Државе Чланице могу да редукују учесталост ових инспекција или да их поједноставе на одговарајући начин, у случају да је уграђен систем за електронски надзор система климатизације.

2. Државе Чланице могу да установе различиту учесталост инспекција, у зависности од типа и излазне ефективне снаге система за климатизацију, узимајући у обзир цену инспекције система за климатизацију и процењену уштеду енергије која може бити резултат инспекције.

3. Приликом установљавња мера из чланова 1 и 2 овог члана, Државе Чланице треба да, ако је то економски и технички исплативо, обезбеде, да се инспекције обављају у складу са инспекцијом система за грејање и других техничких система према члану 14 ове Директиве и у складу са инспекцијом цурења који је дефинисан Регулативом (ЕС) No 842/2006 Европског Парламента и Савета из 17. маја 2006 за одређене флуорисане гасове који изазивају ефекат стаклене баште.

4. Као алтернатива параграфима 1,2 и 3 Државе Чланице могу опционо да предузимају мере како би обезбедиле пружање савета корисницима, у вези са заменом система климатизације или у вези са другим модификацијама на систему климатизације, које могу укључити и инспекције ради процене ефикасности и одговарајућег димензионисања система за климатизацију. Свеукупни утицај оваквог приступа, требао би да буде исти као и утицај приступа дефинисаног параграфима 1,2 и 3.

Оне Чланице које примене мере дефинисане у првом подпараграфу, треба да најкасније до 30 јуна 2011., поднесу Комисији извештај о поређењу ефеката примене ових мера са мерама из параграфа 1, 2 и 3 овог члана. Државе Чланице треба да подносе ове извештаје сваке треће године. Извештај може бити укључен у Акционе Планове за Енергетску Ефикасност према члану 14(2) Директиве 2006/32/ЕС.

5. Након пријема националних извештаја од Држава Чланица о примени опција описаних у параграфу 4, Комисија може захтевати достављање специфичних информација које се односе на захтеве и једнакост са мерама описаним у параграфу. У овом случају, дотична Држава Чланица ће доставити тражену информацију или ће предложити измене у року од девет месеци.

Члан 16

Извештаји о прегледу система за грејање и климатизацију

1. Извештај о Инспекцијском прегледу треба да буде издат након сваке инспекције система за грејање и климатизацију. Извештај треба да садржи резултате инспекције која је обављена у складу са члановима 14 и 15 и да укључи исплативе препоруке за унапређење енергетских перформанси система који је био предмет инспекције.

Препоруке могу бити базиране на поређењу енергетских перформанси система који је био предмет инспекције у односу на најбољи доступан систем и у односу на систем сличног типа чије све релевантне компоненте постижу ниво енергетских перформанси које се захтевају одговарајућим прописима;

2.Извештај о Инспекцијском прегледу треба да буде достављен власнику или закупцу зграде.

Члан 17

Независни експерти

Државе Чланице ће омогућити да се енергетска сертификација и инспекцијски прегледи система грејања и климатизације врше од стране независних квалификованих и/или акредитованих експерата, који раде или као појединци или су запослени у државним телима или приватним предузећима.

Експерти треба да буду акредитовани у складу са својом компетентношћу.

Државе Чланице ће преко средстава јавног информисања омогућити пружање информација о обуци и акредитацији. Државе Чланице ће обезбедити доступност редовно ажурираних спискова квалификованих и/или акредитованих експерата и акредитованих фирми које нуде услуге оваквих експерата.

Члан 18

Независан систем контроле

1.Државе Чланице ће обезбедити независну контролу енергетских сертификата и извештаја о инспекцији система грејања и климатизације у складу са Анексом II. Државе Чланице ће установити одвојене системе контроле енергетских сертификата и контроле извештаја о инспекцији система грејања и климатизације.

2. Државама Чланицама се могу поверити одговорности у вези са применом независних система контроле.

Ако Државе Чланице одлуче да саме обављају обавезе у вези са независним системима контроле, онда оне морају обезбедити да се контроле врше у складу са Анексом II.

3. Државе Чланице треба да изискују да енергетски сертификати и извештаји о инспекцијским прегледима буду доступни надлежним контролним телима на њихов захтев.

Члан 19

Ревизија

Комисија заједно са Комитетом основаним према члану 26, треба да процени ову Директиву најкасније до 1.јануара 2017, у светлу стеченог искуства и напретка током њене примене, и, ако је то потребно, да предложи њене измене.

Члан 20

Информације

1. Државе Чланице треба да предузму неопходне мере како би информисали власнике или закупце зграда или стамбених јединица о различитим методама и начинима како би се поспешила енергетска ефикасност.

2. Државе Чланице, посебно, треба да пруже информације власницима или закупцима зграда о енергетским сертификатима и извештајима инспекције, њихову сврху и циљ, о исплативим начинима да се побољша енергетска ефикасност зграде и, тамо где је примерено, о финансијским инструментима доступним за поспешивање енергетских перформанси зграде.

На захтев Државе Чланице, Комисија треба да асистира Джави Чланице у формирању информативних кампањи, а које су у сврси Параграфа 1 и његовог првог подпараграфа, а који се могу вршити унутар програма Заједнице.

3. Државе Чланице треба да обезбеде да су обука и вођење доступне за оне који су одговорни при имплементацији ове Директиве. Ови водичи и обуке треба да нагласе важност побољшања енергетске ефикасности, треба да омогуће сагледавање оптималних комбинација побољшања енергетске ефикасности, коришћење обновљивих извора енергије и употребу даљинског грејања и хлађења при пројектовању зграде или реновирању индустријске или резиденцијалне области.

4. Комисија је позвана да стално побољшава информационе услуге, а посебо веб сајт који је постављен као Европски портал енергетске ефикасности код зграда који је намењен становницима, професионалцима и властима, како би помогли Држави Чланици у њеном наступању да пробуди свест на ову тему. Информације доступне на овом веб сајту могу укључити линкове ка свим релевантним локалним, регионалним, националним законима, а и законима Европске Уније; такође садржи линкове европских сајтова који приказују Националне планове енергетске ефикасности; садржи и линкове за могуће финансијске инструменте, како и најбоље националне, регионалне или локалне практичне примере. У контексту Европског Регионалног Развојног Фонда, Комисија треба да настави и интензивира информационе услуге са циљем да олакшају употребу доступних фондова омогућавањем помоћи и информација заинтересованим станама, укључујући националне, регионалне и локалне власти, о начинима финансирања, узевши у обзир последње промене у регулаторним оквирима.

Члан 21

Консултације

Како би олакшали ефективну имплементацију Директиве, држава Чланица треба да консултује заинтересоване стране, укључујући локалне и регионалне власти, у складу са националном законодавственом применом уколико је релевантна. Такве консултације су од посебне важности приликом примене Чланова 9 и 20.

Члан 22

Прерада Анекса 1 о техничком напретку

Комисија ће усвојити тачке 3 и 4 Анекса 1 о техничком напретку уз помоћ поверених актова у складу са Члановима 23, 24 и 25.

Члан 23

Остваривање делегације

1. Моћ усвајања поверених актова, односи се на Члан 22, треба да буду поверени Комисији за период од пет година, почевши од(*дана ступања на снагу ове Директиве). Комисија треба да направи извештај у погледу

поверених овлашћења не касније од шест месеци пре истека петогодишњег периода. Поверена овлашћења треба да се по аутоматизму продуже на период једнаког трајања, осим ако Европски парламент или Савет не опозову ову одлуку у складу са чланом 24.

2. Без обзира на рок из Члана 5(1), овлашћења да усвајају повереничке акте из Члана 5, требало би да су поверени Комисији до 30. Јуна 2012.

3. Чим се усвоји поверенички акт, Комисија треба да обавести симултано Европски парламент и Савет.

4. Овлашћења да усвоји поверенички акт, су препуштена Комисији под условима изнетим у Члановима 24 и 25.

Члан 24

Опозив делегације

1. Овлашћења делегације из Чланова 5 и 22, могу бити опозвани од ставе Европског Парламента или Савета.

2. Институција која је започела интерну проверу како би одлучила да ли да опозове овлашћења ће се трудити да обавести остале институције као и Комисију у разумном року пре коначне одлуке, указујући овлашћеним делегацијама које би могле бити предмет опозива и навести могуће разлоге за опозив.

3. Одлука о опозиву треба да обустави овлашћења делегације наведене у одлуци. Одлика ступа на снагу одмах или касније назначеног датума. То неће утицати на акте који су већ на снази. Одлука ће бити објављена у Службеном листу Европске уније.

Члан 25

Жалбе на поверене акте

1. Европски Парламент или Савет могу да уложе жалбу на поверенички акт у периоду од два месеца од дана пријема обавештења.

На иницијативу Европског Парламента или Савет тај период се продужује за још два месеца.

2. Ако, на истеку тог периода, ни Европски Парламент ни Савет не уложе жалбу на поверенички акт, он ће бити објављен у Званичном Гласнику Европске Уније и ступити на снагу од дана наведеног у истом.

Поверенички акт може да буде објављен у Званичном Гласнику Европске Уније и ступи на снагу пре истека тог периода, уколико и Европски Парламанет и Савет обавесте Комисију да немају намеру да улажу ћалбе.

3. Уколико Европски Парламент или Савет уложе ћалбу на поверенички акт, он неће ступити на снагу. Институција која улаже жалбу ће навести разлоге због чега улаже жалбу на поверенички акт.

Члан 26

Процедура Комитета

Комисији ће помоћ пружити Комитет.

Када се референцира овај параграф, примењују се Члан 3 и 7 из Одлуке 1999/468/ЕС, имајући у виду одредбе члана 8.

Члан 27.

Казне

Државе Чланице постављају правила о казнама које се примењују у случају повреде националних одредби усвојених у складу са овом Директивом и пружају све потребне мере како би се осигурало да се оне спроводе. Предвиђене казне морају бити ефикасне, пропорционалне и дестимулативне. Државе Чланице ће доставити те одредбе Комисији до ... (**) најкасније и без одлагања је обавестити о свим накнадним изменама и допунама које утичу на њих.

Члан 28.

Транспозиција

1. Државе Чланице ће усвојити и објавити, до ... (***) најкасније, законе, прописе и административне одредбе неопходне за усаглашавање са члановима од 2 до 18, и са члановима 20 и 27.

Оне примењују поменуте одредбе у складу са члановима 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 и 27 од ... (*) најкасније.

Оне примењују поменуте одредбе у складу са члановима 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 и 16, за објекте у поседу органа власти ... (*) најкасније, и на друге објекте до ... (**) најкасније.

Оне могу одложити примену члана 12 (1) и (2) на појединачне јединице зграде које су изнајмљене, до 31. децембра 2015. То међутим, неће

резултирати са мање издатих сертификата него што би био случај код примене Директиве 2002/91/ЕЦ у случају Државе Чланице.

Када Државе Чланице усвоје мере, оне ће садржати напомену уз Директиву или ће бити праћене таквом напоменом приликом њиховог званичног објављивања. Оне такође треба да укључују изјаву да ће се напомене у постојећим законима, прописима и административним одредбама Директиве 2002/91/ЕЦ тумачити као напомене уз Директиву. Државе чланице ће одредити како би таква напомена морала бити дефинисана и како би та изјава требало бити формулисана.

2. Државе чланице ће доставити Комисији текст главних одредби националног права које се усвајају у области регулисаној овом Директивом.

Члан 29.

Укидање

Директива 2002/91/ЕЦ, допуњена Уредбом наведеном у Анексу IV, део А, се овим укида од 1. фебруара 2012, без обзира на обавезе Држава Чланица које се односе на рок за транспозицију у национални закон и примену Директиве наведене у Анексу IV, Део Б.

Напомене уз Директиву 2002/91/ЕЦ ће се тумачити као напомене уз ову Директиву и требју се читати, у складу са корелационом табелом у Анексу Б.

Члан 30.

Ступање на снагу

Ова Директива ступа на снагу након двадесет дана од дана објављивања у Службеном Листу Европске уније.

Члан 31.

Адресирање

Ова Директива ће бити упућена државама чланицама.

(*) Две године и шест месеци након ступања на снагу поменуте Директиве

(**) Три године након ступања на снагу поменуте Директиве

АНЕКС I

Заједнички општи оквир за обрачун енергетских перформанси зграда (односи се на члан 3)

1. Енергетска ефикасност објекта утврђује се на основу израчунате или стварне годишње потрошње енергије која се троши у циљу задовољавања различитих потреба приликом њене уобичајене употребе и мора да одражава енергетску потребу за загревањем и хлађењем (енергија потребна да би се избегло прегревање), за одржавањем предвиђених температурних услова објекта, и потребу за потрошњом топле воде у домаћинству.

2. Енергетска ефикасност објекта треба да се изражава на транспарентан начин и да обухвата индикатор енергетских перформанси и нумерички показатељ употребе примарне енергије, заснован на факторима примарне енергије по енергенту, који могу бити засновани на националном или регионалном годишњем просеку или на специфичној вредност приликом производње на лицу места.

Методологија за израчунавање енергетских перформанси објеката треба узети у обзир европске стандарде и мора бити у складу са релевантним законодавством Уније, укључујући и Директиву 2009/28/ЕЦ.

3. Методологија се утврђује узимајући у обзир најмање следеће аспекте:

(а) набројане стварне термичке карактеристике објекта укључујући и његове унутрашње преграде:

(I) топлотни капацитет;

(II) изолацију;

(III) пасивно грејање;

(IV) расхладне уређаје и

(V) топлотне мостове;

(б) инсталације за грејање и снабдевање топлим водом , укључујући њихове изолационе карактеристике;

(в) инсталације за климатизацију;

(г) природну и механичку вентилацију које могу да укључују и ваздушну заптивеност;

(е) уграђене инсталације за осветљење (углавном у не-стамбеном сектору);

(ф) дизајн, позиционирање и оријентацију објекта, укључујући и климатске услове;

(г) пасивне соларне системе и системе за заштиту од сунца;

(х) климатизационе услове у затвореним просторима, укључујући и пројектовану унутрашњу климатизацију;

(и) унутрашња оптерећења.

4. Позитиван утицај следећих аспеката ће, уколико је релевантно, бити узети у обзир приликом обрачуна:

(а) локални услови изложености Сунцу, активни соларни системи и други системи за грејање и електричну енергију који се заснивају на енергији из обновљивих извора;

(б) електрична енергија произведена когенерацијом;

(в) окружни или блоковски систем за грејање и хлађење;

(д) природно осветљење.

5. За потребе вршења прорачуна објекат треба да буде адекватно класификован у следеће категорије:

(а) породичне куће различитих типова;

б) стамбени блокови;

(в) административни објекти;

(г) образовни објекти;

(д) болнице;

(ф) хотели и ресторани;

(г) спортски објекти;

(х) велепродајни и малопродајни услужни објекти;

(и) друге врсте објеката са потрошњом енергије.

АНЕКС II

Независни системи контроле за сертификате енергетских карактеристика и инспекцијских извештаја

1. Надлежни органи или институције којима су надлежне власти доделиле одговорност за спровођење независне контроле система, треба да од свих издатих сертификата енергетских својстава на годишњем нивоу издвоје одговарајућу минималну количину насумично одабраних контролних узорака и да изврше верификацију односно контролу датих контролних узорака.

Верификација тј. контрола датих сертификата би требала бити базирана на опцијама које су наведене испод или на еквивалентним мерама:

a. провера веродостојности основних параметара грађевине који су коришћени у обзир при издавању сертификата енергетских својстава и резултата који су добијени на основу датих параметара кроз сертификат енергетских својстава.

b. провера улазних параметара грађевине и верификација резултата сертификата енергетских својстава који ће обухватити раније наведене препоруке;

c. комплетна провера свих улазних параметара грађевине који су коришћени у обзир при издавању сертификата енергетских својстава, комплетна верификација резултата наведених у сертификату енергетских својстава који укључују раније наведене препоруке и уколико ј емогуће и снимања на терену, како би се утврдила коренсподентност између спецификација која су наведена у сертификату енергетских својстава и објекта за који је сертификат израђен.

2. Надлежни органи или институције којима су надлежне власти доделиле одговорност за спровођење независне контроле система, треба да од свих инспекцијских извештаја тј. извештаја са снимања на терену, на годишњем нивоу издвоје одговарајућу минималну количину насумично одабраних контролних узорака и да изврше верификацију односно контролу датих контролних узорака.

АНЕКС III

Оквир за компаративну методологију идентификације трошкова за постизање оптималног нивоа услова енергетских карактеристика за зграде и грађевинске елементе

Оквир компаративне методологије ће омогућити државама чланицама да одреде енергетске карактеристике зграда и грађевинских елемената и економске аспекте мера које се односе на енергетску ефикасност, као и да повежу наведене операције у циљу идентификовања оптималног нивоа трошкова.

Кроз оквир компаративне методологије ће бити приложена упутства која ће дефинисати начине употребе овог оквира у процесу калкулисања оптималног нивоа трошкова.

Кроз примену оквира компаративне методологије ће се узимати у обзир примена постојећих образаца, спољних климатских услова, инвестиционих трошкова, категорија изградње, оперативних трошкова као и трошкова одржавања (који укључују и висину трошкова енергије и уштеде енергије), зараде од производње електричне енергије где је то примењљиво, као и трошкове одлагања где је то могуће. Све наведено би требало да буде засновано на релевантним европским стандардима који се односе на ову директиву.

Комисија би такођер требало да обезбеди и:

- смернице које ће да прате оквир компаративне методологије; ове смернице ће послужити да се омогући државама чланицама да спроведе кораке наведене испод;
- информације о томе како се дугорочно очекује кретање цене енергије.

Генерални услови приказани кроз параметре за примену оквира компаративне методологије од стране држава чланица, требали би бити утврђени на нивоу сваке поједине државе чланице.

Оквир компаративне методологије ће захтевати од држава чланица да:

- дефинишу репрезентативне референтне објекте који су карактеристични у смислу своје функционалности као и географске локације која укључује унутрашње и спољашње климатске услове. Референтни објекти би требало да покривају све карактеристичне стамбене и нестамбене објекте, и који ће истовремено важити за нове као и за већ изграђене објекте.
- дефинишу мере енергетске ефикасности која ће се спроводити за репрезентативне референтне објекте. Ове мере могу важити за

индивидуалне објекте као целине, затим за поједине грађевинске елементе индивидуалних објеката или за комбинацију грађевинских елемената.

- процени потребу за коначном и примарном енергијом за репрезентативне референтне објекте и за референтне објекте код којих су већ примењене мере за повећање енергетске ефикасности.
- израчунају трошкове (нпр. нето тренутна цена) мера које се примењују за повећање енергетске ефикасности (које су наведене у другом пасусу) у току очекиваног економског животног циклуса који се примењује за репрезентативне референтне објекте (који су наведени у првом пасусу) кроз примену принципа оквира компаративне методологије.

Израчунавањем трошкова мера које се примењују за повећање енергетске ефикасности у току очекиваног економског животног циклуса објекта, економичност различитих нивоа минималних захтева енергетског учинка се процењује на нивоу сваке поједине државе чланице. Ово ће омогућити дефинисање оптималног нивоа трошкова за постизање карактеристика који су прописани уредбама.